

[Inge Fischer Møller.]

gevel kræver en ekstra undersøgelse, og jeg vil derfor anmode ministeren om, at denne sag bliver undersøgt meget detaljeret: jeg tror ikke, det er nogen skade til, hvis socialministeren stikker hovedet sammen med både arbejdsministeren og justitsministeren for at se, om den fremgangsmåde, der er benyttet i sagen, har været fuldstændig korrekt.

Hvis det ønskes, er jeg villig til på et senere tidspunkt at fremkomme med supplerende oplysninger, der måske kan lette ministeren noget i det kommende arbejde.

Den fg. socialminister (Egon Jensen):

Jeg kan på socialministerens vegne give tilsagn om, at det aktuelle eksempel skal blive undersøgt meget nøje. Som jeg sagde før, er jeg ikke meget duperet over den erstatning, samfundet giver et menneske, der er ramt af en så ulykkelig begivenhed, og jeg kan sige til fru Inge Fischer Møller, at jeg finder det også rimeligt, at vi så hurtigt som muligt får et lovforslag frem, der retter op på disse problemer. De bemærkninger, fru Inge Fischer Møller kom med herfra, skal jeg lade gå videre til socialministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Schlüter* (KF) til statsministeren:

„Hvad vil regeringen gøre for, at ulovligt strejkende ikke skal kunne hindre andre borgere i at udføre deres arbejde?“

(Spm. nr. 207).

Skriftlig begrundelse.

Mit spørgsmål drejer sig ikke om ansattes ret til strejke og er ingen indblanding i fagretlige regler. Spørgsmålet drejer sig udelukkende om samfundets stilling til, at ulovligt strejkende ved forskellige aktioner forhindrer andre borgere i at udføre deres arbejde.

Som aktuelle eksempler på denne fremgangsmåde kan nævnes strejkende buschaufførers blokade af garageanlæg m. v., hvorved de har hindret chauffører, der ikke er omfattet af konflikten, i at passe deres arbejde, og strejkende SAS-personales ophold på landingsbanerne, hvorved man har hin-

dret flyvning med maskiner og mandskab, der ikke er berørt af konflikten.

Jeg mener, at de nævnte eksempler ikke blot kan betragtes som arbejdsretlige konflikter, der bedømmes ved arbejdsretten. Der er tale om overgreb mod andre borgere og mod samfundets ikke-konfliktberørte funktioner. Derfor mener jeg, at regeringen har pligt til at sikre, at samfundsmagten skrider ind og forhindrer en udvikling i retning af kaos.

Schlüter (KF):

På to områder, der efter min opfattelse er livsvigtige, har vi i den sidste tid været ramt af lammende strejker. Den ene situation var SAS-mekanikerne, og den anden var og er stadig buschaufførerne. Begge disse strejker er efter mæglingforslagets oplysning til lov både overenskomststridige og lovstridige. Det erkender da også alle parter.

Jeg skal ikke i dag og heller ikke ved andre lejligheder blande mig i strejkeretten. Selve strejken er en arbejdsretlig sag, som må afgøres af arbejdsretten. Det er alene et spørgsmål om håndhævelse af arbejdsret.

Det, jeg derimod mener jeg må blande mig i, er spørgsmålet om, hvad myndighederne vil gøre ved, at de ulovligt strejkende gennem forskellige aktioner forhindrer andre borgere i at udføre deres arbejde.

SAS-mekanikerne havde ingen ret til at besætte landingsbanerne for at hindre flyvning med maskiner og mandskab, der ikke er berørt af konflikten. Når de privatansatte chauffører rent fysisk blokerer udkørsel fra HT's garageanlæg, er det oplagt retsstridigt. Det er også ulovligt, at busserne standses ude på ruterne. Dette er ulovlig tvang over for samfundet.

De 300 strejkende forhindrer de 2.500 andre chauffører i at udføre deres arbejde. Ét overenskomstområde blokerer i forhold til et andet overenskomstområde. Dette har alvorlige virkninger for arbejdslivet, og det har det ikke mindst for godt 200.000 pensionister i Københavnsområdet. Derfor spørger jeg: skal samfundet bøje sig for pressionen? Jeg mener nej. Og lad mig derfor sige til sidst, at jeg mener, der er tale om overgreb mod andre borgere og mod samfundets ikke-konfliktberørte funktioner. Jeg mener, at regeringen har pligt til at sikre, at sam-